

7. De Tiense Suikerraffinaderij

Vandaag verorberen de drie suikerfabrieken van de Tiense Groep jaarlijks zo'n 4 miljard ton bieten, goed voor 600 à 700.000 ton suiker. In totaal telt de bedrijvengroep van de Tiense Suikerraffinaderij 1.800 personeelsleden.

Diversificatie heeft ervoor gezorgd dat de omzet slechts voor 60 procent meer gedraineerd wordt uit suikeractiviteiten. Dat België straks minder suiker zal produceren, wil men in Tienen niet gezegd hebben. De suikerbiet is immers kieskeurig. De plant gedijt het best op akkerbouwgronden in Groot-Britannië, België, Zuid-Nederland, Duitsland en een stukje van Polen. Mogelijk opteert de EU ervoor om zijn suikerproductie in deze banaanvormige klimatologische gordel te vrijwaren. In de noordelijke gebieden wordt de productie immers negatief beïnvloed door koude weersomstandigheden en door korte groeiseizoenen, terwijl in de meer zuidelijke gebieden het weer vaak te heet en te droog is voor de productie van dit soort gewassen.

Südzucker heeft vandaag ruim 99 % van de aandelen in zijn bezit. Met 4,7 miljoen ton suiker produceert deze suikergigant maar liefst 21,5 pct van het Europese productiequotum. Südzucker telt intussen meer dan 50 suikerfabrieken in tien Europese landen. Van Frankrijk in het westen tot Moldavië in het oosten.

Campagne

De vestigingen van de Tiense Groep in Tienen, Wanze en Brugelette fabriceren zowat 70 procent van de Belgische productie. Het hoogseizoen loopt ongeveer van eind september tot Kerstmis. In iets meer dan tien dolle weken voeren de telers hun bieten aan, waarna die fijngesneden door twee reusachtige diffusiecilinders moeten inroeien tegen een warmwaterstroom. Dat is het begin van een procédé dat na filtratie, verdamping en kristallisatie niet alleen suiker maar ook drie bijproducten oplevert: de pulp keert als veevoeder terug naar de boeren, de schuimaarde wordt gevaloriseerd als bodemverbeteraar en de melasse gaat naar de fermentatie- en citroenzuurindustrie.

De helft van de suikerproductie is bestemd voor de binnenlandse markt. Niet de gezinnen, maar wel de industrie verbruikt het merendeel van die suiker. Vooral de chocoladefabrikanten zijn goede klanten in Tienen. De andere helft van de productie is bestemd voor de export, evenveel binnen als buiten de EU. De suiker die over de Europese grenzen gaat, komt vooral terecht in Arabische landen zoals Saudi-Arabië. "Maar op de wereldmarkt kennen wij niet goed de weg, dat is een zaak voor traders", houdt De Rycker zich op de vlakte.

Diversificatie

Een goed management spreidt de risico's. Dus beperkt de Tiense Groep zich niet tot de traditionele suikeractiviteiten. Blikvanger in het organogram is Orafti, een bedrijf dat werd opgestart nadat de suikerfabriek van Oreya in 1992 overschakelde op de verwerking van cichorei. Jaarlijks worden 400.000 ton cichoreiwortels getransformeerd tot inuline, oligofractose en fructosestroop. Genoeg om het bedrijf wereldmarktleider te maken in de productie en commercialisering van voedingsingrediënten op basis van cichorei en rijst. De ruim 6 miljoen euro die de labo's in Tienen elk jaar spenderen aan onderzoek en ontwikkeling renderen dus. Voeding wordt steeds meer een zaak van complexe vezels met functionele eigenschappen. Hoewel Orafti nu al 20 pct van de omzet van de Tiense Groep realiseert, gelooft De Rycker niet dat de cichorei straks de barsten van het Suikerregime kan opvangen. "Vergeet niet dat onze bietboeren een immens areaal bestrijken van bijna 70.000 ha". Al wordt in Chili wel

een nieuwe vestiging voor de verwerking van cichorei geopend. "Dan zijn we met onze functionele voedingsproducten meteen dicht bij de Amerikaanse en Aziatische afzetmarkten", luidt het.

Geen afbouw

Maar de core-business blijft dus suiker. Ook al lijkt een forse daling van het Europese productiequotum onafwendbaar. In dat geval heeft de EU twee opties: ofwel wordt de afbouw proportioneel verdeeld tussen alle suikerproducerende landen, ofwel blijft de suikerproductie behouden op de akkers die voor de bietproductie het meest geschikt zijn.

Momenteel hebben ook landen als Italië, Griekenland en Finland een bietenquotum. Ook al zijn de akkers er allesbehalve optimaal om suikerbieten te telen. Deze situatie is het resultaat van veel lobbywerk, maar bij de Tiense Groep hoopt men dat de komende maanden en jaren het gezond verstand zal zegevieren.